

Toch thuis.

buurvrouw niet voor je wasschen en ik de meubeltjes onder 't ledikant en jullie voor de begrafenis zorgen en niet kijven om het boeltje en je vader er bij en . . . . ."

Aal werd er beroerd van. Ze dronk eens. „Wat zijn we toch rare schepsels,” dacht ze, „zoo goed, zoo je bol heelemaal in de war. Als ze d'r maar niet gek van werd! Dan in godsnaam maar naar een gesticht. Ze was as de dood voor gekken. Waar bleef die verdomde Aai nou, zoo'n jorisgoedbloed, veel te sullig. Was ze maar zelf gegaan. Ze voelde zich ook zoo naar worden in d'r kop. Die ouwe ziel scheen maar heelemaal geen nosie te hebben van wat er eigenlijk gebeurde. Ze ratelde maar door, heel zacht, of ze 't tegen een ander had, die 'r onhoorbaar telkens antwoord gaf.”

Toen het ijs en de medicijnen er eindelijk waren, ging Aai naar bed: die moest weer vroeg naar zijn werk. Piet wou bij moeder opblijven, vond het leuk-ongewoon zoo midden in den nacht, voelde zich wel een beetje. Maar Aal joeg hem naar zijn bed; welzeker, 't was daar een pretje!

Aal zat alleen voor opoe's bed. Het bibberend nachtluchtje maakte een trillende reuzeschaduw op den muur. Ze werd er huiverig van en zette het wat opzij.

„Ouwe, goeie stakker,” dacht ze, „zou je nou zoo opeens van ons weggaan.” Voorzichtig verschikte ze het kussen nog eens en voelde of het ijs al versmolten was.

Eerst toen de dag vaag begon te lichten door de gordijnkieren, viel het oudje in slaap.

Wat lag ze te prakkizeeren al de lange dagen, dat ze in bed moest blijven. Over d'r boeltje, dat nou stond te verarmen; over d'r buurtjes, die er niks van zouden begrijpen, dat ze d'r niet in was; over Arend, boven d'r kastje, dien ze in zoolang niet gezien had. Dan kwam dat trillende hunkeren naar d'r huisje, naar d'r stille hofje, naar eigen-baas-zijn weer boven, soms zóo sterk, dat ze wel zoo had willen opstaan om weg te gaan. Maar als d'r hart weer zoo aanging en 't in d'r hoofd weer zoo raar werd, lag ze moedeloos en slap te verlangen, zoo maar rustigjes te sterven.

„'k Dacht waarachtig, dat je om zeep zou gaan,” zei Aal op een morgen, toen Opoe weer op mocht; „'k werd er gewoon beroerd van, van je rare apengapen, dâ je dee. Maar je ben er nou weer goed an, je ben taai, hoor, as een paard. De dokter stond er zelf van te kijken.”

„Ja, Aal, 'k ben erg naar geweest. Maar nou ben 'k er weer heelemaal bovenop. 'k Kan nou weer alles, Aal. 't Heeft me goed gedaan, de rust. 'k Zal je trouwe zorg niet vergeten, Aal, 't zal je d'r naar vergaan, en Aai ook.”

„Je praat as een kappelaan, ouwe, laten we daar nou niet over klessen. Wat zijn nou je plannen verder. Je boeltje verkoopen, of alles hier halen, net zooals je wil. Ik blijf er buiten ”

„Wat, Aal, wat, wat bedoel je?”

„Wat ik bedoel? Dat weet je, goddorie, toch wel. Je blijft natuurlijk hier, en nou weet ik niet of ie je eigen spulletjes wil houden of de mijne gebruiken. Dan kan je 't heele zakie verkoopen. Je krijgt dan meteen nog een centje in handen. Aai moet vanavond maar's naar 't hoffie gaan, om de kleeen op te nemen en vast wat bij mekaar te scharrelen.”

„Nee, Aal, laten we nou niet voorbarig zijn. Laten we nou's eerst kalm praten. Ik....”

„'k Geloof waarachtig, ouwe, dat je weer weg wil; 'k geloof 't waarachtig, beduvel me nou niet, dan maak ie me giftig, heusch. Je ben er nou en je blijft, da's afgesproken, torn daar nou weer niet an.”

„Kalm, Aal, kalm nou, laten we nou geen ruzie maken. We bedoelen 't allebei goed, dat weet ik.”

Net kwam Aai naar boven. Aal naar de keuken: ze moest, poddori, de aarpels nog opzetten!

Oudje sukkelde zoo vlug ze kon met de handen krampachtig aan de richels naar de voor-kamer. Ze wou verder gepraat ontloopen. Ze bleef immers niet, geen denken an. Dat had ze dadelijk gedacht, toen ze weer bij d'r positieven was. Nee, ze moest en zou weer naar d'r eigen huisje in 't rustige hofje met allemaal ouchies. Daarom wou ze zoo graag beter worden. Anders, nou je mocht niet naar je dood verlangen, maar toch, dan was ze d'r liever in gebleven. Voor geen geld wou ze blijven. Aal was goed, zeker, een trouwe zorg geweest,